

predsednik Henry B. Eyring
prvi svetovalec v Prvem predsedstvu

Hvaležnost za nedeljo

Za svete iz poslednjih dni je nedelja dan hvaležnosti in ljubezni.

Moji dragi bratje in sestre v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, ki ste po vsem svetu, hvaležen sem, da me je predsednik Thomas S. Monson prosil, naj to nedeljo govorim na konferenci. Molim, da vam bo Sveti Duh moje besede ponesel v srca.

Danes želim govoriti o občutkih srca. Tisti, na katerega se bom osredotočil, je hvaležnost - zlasti na nedeljo.

Hvaležnost čutimo za veliko stvari: prijaznost neznanca, za obrok, ko smo lačni, za streho nad glavo, ko pridejo neurja, za to, da se zace-li zlomljena kost, in za krepak jok novorojenčka. Veliko se nas bo spomnilo, kako smo bili v takšnih trenutkih hvaležni.

Za svete iz poslednjih dni je takšen trenutek, pravzaprav dan, hvaležnosti in ljubezni nedelja. Gospod je svete v okrožju Jackson v Misuriju leta 1831 poučil, naj bodo njihove molitve in zahvale usmerjene v nebo. Prvi sveti so prejeli razodetje o tem, kako naj spoštujejo nedeljo ter kako naj se postijo in molijo.¹

Gospod je njim in nam povedal, kako častiti in se zahvaljevati na nedeljo. Kot lahko vidite, je

najpomembnejše, kako se počuti-mo kot darovalci darov. Gospodove besede, kako se zahvaljevati in kako izkazati ljubezen v nedeljo, se glasijo, naj ljubimo Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso močjo, umom in zmožnostjo in naj mu služimo v imenu Jezusa Kristusa, /.../ naj se Gospodu, svojemu Bogu, zahvaljujemo v vsem.

Gospodu, svojemu Bogu, naj pravično darujemo žrtev, in sicer strto srce in skesanega duha.²

In Gospod potem nadaljuje s tem, da nas posvari pred nevarnostjo, če se nebeškemu Očetu in Jezusu ne bi zahvaljevali kot tistima, ki dajeta darove. Pravi, da človek v ničemer ne užali Boga oziroma se nad nikomer njegova jeza ne razvname bolj, kakor nad tistimi, ki Božje roke ne priznajo v vsem in ne spolnjujejo njegovih zapovedi.³

Veliko vas, ki poslušate, nedeljo že preživite kot dan, ko se spomnite Boga in se mu zahvalite za blagoslov. Spomnite se družinske pesmi:

*Ko v življenju te nevihta ulovi,
ko si brez poguma in izhoda ni,
blagoslove vse naštej, povej jih vse
in začuden boš, kaj Bog vse storil je.*

*Blagoslove vse naštej,
povej jih vse.*

*Blagoslove vse naštej,
Bog dal jih je. /.../*

*Ali kdaj pretežko se ti breme zdi,
ali da preveč skrbi te bremenijo?
Blagoslove vse naštej, skrbi več ni
in prepeval si boš prav vse svoje dni.⁴*

Pišejo mi in me obiskujejo zvesti sveti, ki čutijo, da jih teži breme skrbi. Nekateri čutijo, da je, tako se jim zdi, skoraj vse izgubljeno. Upam in molim, da bo to, kar bom povedal o tem, da smo v nedeljo hvaležni, pripomoglo, da se bodo dvomi razblinili in da boste v srcu začutili pesem.

Blagoslov, za katerega smo lahko hvaležni, je, da sploh smo tam na tistem zakramentnem sestanku, zbrani z enim ali dvema Božjima učencema v Kristusovem imenu. So takšni, ki so doma, ker ne morejo vstati iz postelje. So takšni, ki bi bili radi, kjer smo mi, ampak namesto tega služijo v bolnišnicah in skrbijo za javno varnost ali nas branijo in tvegajo lastno življenje v kakšni puščavi ali džungli. Že samo dejstvo, da se lahko zberemo celo z enim samim svetim in vzamemo zakrament, nam bo pomagalo občutiti ljubezen in hvaležnost za Božje prijaznosti.

Zaradi preroka Josepha Smitha in evangelijske obnove je drugi blagoslov, ki ga lahko naštejemo, to, da imamo priložnost vsak teden vzeti zakrament - ki ga pripravijo, blagoslovijo in razdelijo pooblaščenim Božjim služabniki. Hvaležni smo lahko, ko nam Sveti Duh potrdi, da nebeški Oče spoštuje besede zakramentnih molitev, ki jih darujeta ponižna duhovniška brata.

Od vseh blagoslovov, ki jih lahko naštejemo, je zdaleč največji občutek odpuščanja, ki ga občutimo, ko vzamemo zakrament. Občutimo večjo ljubezen in hvaležnost za Odrašenika, katerega neskončna žrtev je omogočila to, da smo očiščeni greha. Ko vzamemo kruh in vino, se spomnimo, da je za nas trpel. In potem ko bomo začutili hvaležnost za to, kar je za nas naredil, bomo občutili njegovo ljubezen do nas in svojo ljubezen do njega.

Zaradi blagoslova ljubezni, ki ga prejmemo, bomo lažje spolnjevali zapoved, naj se ga »vselej spominjamo«. ⁵ Morda tako kot jaz ljubezen in hvaležnost čutite do Svetega Duha, glede katerega je nebeški Oče obljubil, da nas bo vselej spremljal, če bomo ostali zvesti zavezam, ki smo jih sklenili. Vse te blagoslove lahko naštejemo vsako nedeljo in občutimo hvaležnost.

Nedelja je popoln dan tudi zato, da se spomnimo zavez, ki smo jih sklenili v krstnih vodah, da bomo otroke nebeškega Očeta imeli radi in jim služili. Izpolnjevanje te obljube ob nedeljah lahko vključuje sodelovanje v razredu ali zboru z iskrenim namenom srca, zato da bi pri bratih in sestrah, ki so tam z nami, utrjevali vero in ljubezen. Ta obljuba bo vključevala veselo opravljanje naših poklicev.

Hvaležen sem za veliko nedelj, ko sem učil zbor diakonov v Bountifulu v Utahu, kakor tudi razred Nedeljske šole v Idahu. In spomnim se celo časov, ko sem služil kot ženin pomočnik v jasliah, kjer je bila moja glavna naloga podajanje in pobiranje igrač.

Šele po veliko letih sem preko Duha spoznal, da je bilo moje preprosto služenje v življenjih nebeških otrok pomembno. Na moje presenečenje se jih je nekaj čez leta spomnilo in se mi zahvalilo za moje mladostne poskuse, da bi jim tiste nedelje služil za Gospodarja.

Prav kakor včasih ne moremo videti rezultatov svojega nedeljskega služenja, tako morda ne moremo videti nalagajočih se učinkov drugih Gospodovih služabnikov. Toda Gospod svoje kraljestvo gradi tiho

preko svojih zvestih in ponižnih služabnikov in z malo fanfarami za sijajno tisočletno prihodnost slednjega. Zato, da lahko vidimo vse večjo veličino, je potreben Sveti Duh.

Ko sem odraščal, sem na zakramentne sestanke hodil v majhno vejo v New Jerseyju z nekaj člani in eno družino - mojo. Pred petinsedemdesetimi leti sem se krstil v Filadelfiji v edini kapeli, ki jo je zgradila Cerkev, v katero smo lahko šli v Pensilvaniji ali New Jerseyju. Toda kjer je bila v Princetonu v New Jerseyju takrat ena majhna veja, sta sedaj dva velika oddelka. In zgolj pred dnevi je na tisoče mladih nastopilo ob praznovanju pred posvetitvijo templja v Filadelfiji v Pensilvaniji.

Kot mladenič sem bil poklican za okrožnega misijonarja v edini kapeli v Albuquerqueju v Novi Mehiki, v katero smo ob nedeljah hodili k bogoslužju. Danes je tam tempelj in štirje koli.

Iz Albuquerqueja sem šel v šolo v Cambridge v Massachusetts. Tam je bila ena kapela in okrožje, ki se je širilo po večini Massachusettsa in Rhode Islanda. Po gričih tiste lepe države sem se vozil na zakramentne sestanke v majhnih vejah, večinoma v majhnih najetih prostorih ali majhnih preurejenih hišah. Sedaj je tam sveti Božji tempelj v Belmontu v Massachusettsu in koli, ki se širijo po pokrajini.

Tisto, česar takrat nisem videl jasno, je, da je Gospod izlival svojega Duha na ljudi na tistih majhnih zakramentnih sestankih. To sem lahko občutil, nisem pa mogel videti razsežnosti in časovnega okvira Gospodovih namenov za izgradnjo in proslavitev njegovega kraljestva. Prerok je po razodetju videl in zapisal, kar lahko danes gledamo mi. Nefi je rekel, da naše skupno število ne bo veliko, ampak da bo izredna svetloba nekaj, kar bo vredno videti:

»In zgodilo se je, da sem videl cerkev Božjega Jagnjeta in bila je maloštevilna. /.../

In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, videl moč Božjega Jagnjeta, ki se je

spustila na svete iz Jagnjetove cerkve in na Gospodovo ljudstvo zaveze, ki je bilo razkrojeno po vsem obličju Zemlje; in oborožili so se s pravičnostjo in z močjo Boga v veliki slavi.« ⁶

V tem razdobju je podoben pre-roški opis našega stanja in prihodnjih priložnosti zapisan v Nauku in zavezah, kjer piše, da smo resnično kot otroci in še ne razumemo, kako velike blagoslove ima Oče v svojih rokah ter pripravljene za nas, in da vsega še ne moremo prenesti; vendar naj se veselimo, kajti Gospod nas bo vodil. Kraljestvo je naše in naši so blagoslovi slednjega in naša so bogastva večnosti.

In ta, ki vse prejme z *zahvaljevanjem*, bo veličasten; in stvari te zemlje mu bodo dodane, celo stotero, da, več. ⁷

To preobrazbo vse večje hvaležnosti za Božje blagoslove in ljubezen vse bolj občutim v vsej Cerkvi. Zdi se, da se med člani Cerkve poglobi takrat in tam, kjer imajo preizkušnje vere, kjer morajo Boga rotiti, naj jim pomaga, da bodo sploh lahko nadaljevali.

Časi, ki jih bomo doživljali, bodo prinašali težke preizkušnje, prav kakor so jih Almovemu ljudstvu pod krutim Amulonom, ki jim je na rame naložil bremena, pretežka, da bi jih nosili:

»In zgodilo se je, da je Gospodov glas prišel k njim v njihovih stiskah, rekoč: Dvignite glavo in bodi vam v veliko uteho, kajti vem o zavezah, ki ste jo sklenili z menoj; in zavezal se bom s svojim ljudstvom in jih rešil iz suženjstva.

In olajšal bom tudi bremena, ki so vam naložena na ramena, da jih celo vi ne boste čutili na svojem hrbtu, in sicer ko ste v suženjstvu; in to bom storil, da mi boste po tem za priče in da boste z gotovostjo vedeli, da jaz, Gospod Bog, obiščem svoje ljudstvo v stiskah.

In sedaj se je zgodilo, da so postala bremena, katera so bila naložena Almu in njegovim bratom, lahka; da, Gospod jim je dal moč, da so bremena prinašali z lahkoto, in vsej

Gospodovi volji so se podvrgli veselo in s potrpežljivostjo.⁸

Vi in jaz smo priče, da je Gospod, kadar smo spolnjevali zaveze z njim, zlasti ko je bilo težko, slišal naše molitve zahvaljevanja za to, kar je že naredil za nas, in je odgovoril na našo molitev za moč, da smo zvesto vztrajali. Več kot enkrat nas je razveselil kakor tudi napravil močne.

Morda se sprašujete, kaj bi lahko naredili, da bi živeli in častili prav to nedeljo, da bi izkazali hvaležnost ter okrepili sebe in druge za preizkušnje, ki vas čakajo.

Lahko bi začeli z zasebno in družinsko molitvijo hvaležnosti za vse, kar je Bog storil za vas. Lahko bi molili, da

bi izvedeli, kako bi Gospod želel, da služite njemu in drugim. Zlasti bi lahko molili, da bi vam Sveti Duh povedal za nekoga, ki je osamljen ali v stiski, h kateremu bi Gospod želel, da greste.

Lahko vam obljubim, da boste na svoje molitve prejeli odgovore, in če se boste na odgovore, ki jih boste prejeli, odzvali, bo nedelja za vas radost in boste v srcu čutili zahvaljevanje.

Pričujem, da vas Bog Oče pozna in vas ima rad. Odrešenik, Gospod Jezus Kristus, je iz ljubezni do vas z odkupno daritvijo plačal vaše grehe. Oče in Sin vas poznata po imenu, kakor sta po imenu poznala pre-roka Josepha Smitha, ko sta se mu

prikazala. Pričujem, da je to Cerkev Jezusa Kristusa in da bo spoštoval zaveze, ki ste jih sklenili z njim ter jih obnovili. Spremenila se bo sama vaša narava, zato da boste postali kakor Odrešenik. Ojačani boste pred skušnjavami in pred občutki dvoma glede resnice. V nedelji boste našli radost. In to vam obljubljam v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. Gl. NaZ 59.
2. Gl. NaZ 59:5, 7-8.
3. Gl. NaZ 59:21.
4. »Blagoslove vse našteje«, HO, 8.
5. Mor 4:3; 5:2; NaZ 20:77, 79.
6. 1 Ne 14:12, 14.
7. Gl. NaZ 78:17-19; poudarek dodan.
8. Moz 24:13-15.

Nauki za naš čas

Od novembra 2016 do vključno aprila 2017 lekcije za Melkizedekovo duhovništvo in Društvo za pomoč četrto nedeljo pripravite na podlagi enega govora z oktobrske generalne konference 2016. Aprila 2017 lahko govore izberete z aprilske generalne konference 2016 ali oktobrske generalne konference 2015. Predsedniki kolov in okrožij se lahko odločijo, katere govore se bo uporabilo, ali pa to odgovornost poverijo škofom in predsednikom vej.

Ti govori so na voljo v številnih jezikih na conference.lds.org.

predsednik Thomas S. Monson

Popolna pot do sreče

*Pričujem o velikem daru, ki je Očetov načrt za nas.
To je edina popolna pot do miru in sreče.*

Moji ljubi bratje in sestre, tako v Konferenčnem središču kot po vsem svetu, kako hvaležen sem za priložnost, da vam to dopoldne lahko spregovorim o svojih mislih!

Pred dvainpetdesetimi leti, julija 1964, sem bil po dolžnosti v New York Cityju, kjer je takrat potekal svetovni sejem. Nekega zgodnjega jutra sem se na sejmu ustavil ob mormonskem paviljonu. Prispel sem ravno pred predvajanjem cerkvenega filma *Man's Search for Happiness* (Človekovo iskanje sreče), ki prikazuje načrt odrešitve, ki je odtlej postal cerkvena klasika. Sedel sem poleg mladega moškega, starega približno petintrideset let. Izmenjala sva nekaj besed. Ni bil član naše Cerkve. Nato so ugasnili luči in film se je začel.

Poslušali smo glas pripovedovalca, ki je zastavljal globoka in obča vprašanja: Od kje sem prišel? Zakaj sem tukaj? Kam grem, ko odidem s tega

sveta? Vsa ušesa so se naprezala, da bi slišala odgovore, in vse oči so bile uprte v predvajane slike. Opis predzemeljskega življenja je bil dan skupaj s pojasnilom našega namena na zemlji. Priča smo bili ganljivemu prizoru odhoda ostarelega dedka iz tega življenja in njegovega veličastnega srečanja z ljubljenimi, ki so v duhovni svet odšli pred njim.

Na koncu te čudovite predstavitve načrta nebeškega Očeta za nas je množica tiho zapustila prostor; veliko jih je bilo zaradi sporočila v filmu vidno ganjenih. Mladi obiskovalec poleg mene ni vstal. Vprašal sem ga, če mu je bila predstavitve všeč. Prepričano je odgovoril: »To je res!«

Očetov načrt za našo srečo in odrešitev naši misijonarji oznanjajo po vsem svetu. Vsi, ki to božansko sporočilo slišijo, ga ne sprejmejo. Toda moški in ženske povsod, kot moj mladi prijatelj na svetovnem

sejmu v New Yorku, prepoznajo njegove resnice in stopijo na pot, ki jih varno vodi domov. Življenje se jim za vedno spremeni.

Bistvo načrta je odrešenik Jezus Kristus. Brez njegove odkupne daritve bi bili vsi izgubljeni. Vendar ni dovolj, da vanj in v njegovo poslanstvo zgolj verjamemo. Moramo delati in se učiti, raziskovati in moliti, se pokesati in se izboljšati. Poznati moramo Božje zakone in po njih živeti. Prejeti moramo njegove odrešilne uredbe. Le če bomo to delali, bomo prejeli pravo, večno srečo.

Blagoslovljeni smo, ker *imamo* resnico. Naročeno nam je, naj to resnico *oznanjamo*. Resnico *živimo*, da si bomo lahko zaslužili vse, kar ima Oče za nas. On ne naredi nič, kar ne bi bilo v našo korist. Rekel nam je, da je njegovo delo in njegova slava, da bi se uresničila človekova nesmrtnost in večno življenje.¹

Iz globin svoje duše in z vso ponižnostjo pričujem o velikem daru, ki je Očetov načrt za nas. To je edina popolna pot do miru in sreče tako v tem kot v prihodnjem svetu.

Moji bratje in sestre, na koncu vam zapuščam svoje pričevanje in blagoslov in to storim v imenu Odrešenika in Odkupitelja, in sicer Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBA

1. Gl. Moses 1:39.